

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 36/2011-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 2. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť R. K., K., zastúpeného advokátkou JUDr. J. P., K., vo veci namietanej neústavnosti a nezákonnosti volieb starostu obce Kojšov konaných 27. novembra 2010, za účasti Ing. A. B., K., a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. decembra 2010 doručená, 22. decembra 2010 a 7. januára 2011 doplnená sťažnosť R. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta neústavnosť a nezákonnosť volieb starostu obce Kojšov konaných 27. novembra 2010 z dôvodu porušenia čl. 30 ods. 1 a 4 a čl. 31 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a § 30 ods. 2 a 11 zákona Slovenskej národnej

rady č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o voľbách“).

2. Z obsahu sťažnosti a priložených príloh vyplýva, že sťažovateľ kandidoval vo voľbách konaných 27. novembra 2010 za starostu obce spolu s ďalšími 3 kandidátmi. Za starostu obce bol zvolený Ing. A. B.r (NEKA), ktorý dostal 187 hlasov. V ďalšom poradí sa postupne umiestnili sťažovateľ (SMER), ktorý dostal 137 hlasov, MVDr. T. A. (KDH), ktorá dostala 94 hlasov, a Ing. D. F. (ĽS – HZDS), ktorá dostala 54 hlasov. Rozdiel platných hlasov medzi sťažovateľom a zvoleným starostom obce, proti ktorému sťažnosť smeruje, predstavuje 50 hlasov. Zápisnicu miestnej volebnej komisie o výsledku volieb v obci do obecného zastupiteľstva a starostu obce konaných 27. novembra 2010 podpísali bez výhrad všetci členovia volebnej komisie.

3. Podľa tvrdenia sťažovateľa k porušeniu v bode 1 uvedených ustanovení došlo v dôsledku odporcom neústavne a nezákonne vedenej volebnej kampane (aj) v čase volebného moratória. V tejto súvislosti sťažovateľ predložil petíciu 154 občanov obce Kojšov, čestné vyhlásenia E. Ž., J. K., T. B., B. L., J. B., J. K. z 3. decembra 2010 a A. L. z 5. januára 2011 a vyjadrenia účastníkov diskusie na sociálnej sieti a ďalej uviedol:

„Sťažovateľ má vedomosť..., že odporca prevažne v čase volebného moratória vykonával agitačnú činnosť medzi obyvateľmi obce Kojšov. Sľuboval im finančné, naturálne ohodnotenie, resp. iné výhody za jeho zvolenie a tieto skutočnosti potvrdzuje aj 154 obyvateľov obce, ktorí podpísali Petíciu zostavenú B. L., I. M., K. K. a A. R..“. Konkrétne sťažovateľ poukázal na (zhodne s predloženými čestnými vyhláseniami už uvedenými, pozn.)

- L. Ž., dcéru E. Ž., ktorá pracuje a býva v S., ktorej telefonoval odporca, aby ho prišla voliť s tým, že jej cestu naspäť zaplatí,

- J. K., ktorého odporca navštívil v piatok 26. novembra 2010 (teda v čase volebného moratória, pozn.) s tým, že ak ho bude voliť, zabezpečí mu lepšie bývanie,

- T. B., ktorú v čase volebného moratória ovplyvňoval odporca, aby ho volila s tým, že jej zabezpečí odvoz z práce a naspäť,

- B. L., ktorému odporca v piatok 26. novembra 2010 vo večerných hodinách (teda v čase volebného moratória, pozn.) telefonoval, aby ho volil za starostu,
- J. B., ktorého odporca navštívil doma počas volebnej kampane a „žiadal podpisy, že ho budú voliť za starostu obce“,
- J. K., ktorému dal odporca 21. novembra 2010 víno „za to, že ho budem voliť za starostu“,
- okolnosť, že odporca prevádzkuje predajňu potravín, «kde občanom zo sociálne slabších rodín dáva nákupy na dlh. Sťažovateľ má vedomosť o tom, že tieto dlhy im pod podmienkou, že ho budú voliť za starostu „vymazal“»,
- vyjadrenia účastníkov diskusie na sociálnej sieti.

4. Po citovaní na vec sa vzťahujúcich článkov ústavy a ustanovení zákona o voľbách sťažovateľ uviedol:

„Kupovanie hlasov voličov, či už vo forme odpustenia dlhov, prisľubmi finančného alebo naturálneho ohodnotenia, resp. iných výhod sa považuje za závažné a hrubé porušenie volebného zákona, ktorý upravuje vedenie volebnej kampane. Aj keď je obtiažne určiť presný vplyv porušenia volebného zákona odporcom na voličov pokiaľ ide o ich rozhodnutie voliť konkrétneho kandidáta je možné usúdiť... s poukazom tak na rozdiel 50 platných hlasov medzi sťažovateľom a odporcom, ako aj účasť 154 obyvateľov obce na petícii občanov obce Kojšov, že kupovanie hlasov voličov a ich ovplyvňovanie prevažne v čase volebného moratória mohlo významným spôsobom ovplyvniť výsledok volieb starostu obce Kojšov... Nekorektnosť takéhoto konania znásobuje fakt, že tak robil najmä v čase moratória a takého konanie je jednoznačne porušením ust. § 30 volebného zákona... pre výsledok volieb starostu obce Kojšov je konanie odporcu jedným z rozhodujúcich faktorov, ktoré ovplyvnili výsledky volieb. Pretože ak by zo strany odporcu nedošlo k uvedenému konaniu bol by výsledok volieb odlišný. Túto skutočnosť si nesporne uvedomili aj obyvatelia obce Kojšov, ktorí sa z uvedených dôvodov rozhodli pre podpis petície...“

5. Podľa názoru sťažovateľa v danej veci „došlo k hrubému a intenzívnemu porušeniu Ústavy SR a volebného zákona“, v dôsledku čoho sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Zrušuje rozhodnutie volebnej komisie obce Kojšov z 27. 11. 2010 o voľbe za starostu obce Kojšov Ing. A. B... a vyhlasuje za riadne zvoleného starostu obce Kojšov vo voľbách konaných dňa 27. 11. 2010 R. K...

eventuálne...

Voľby starostu obce Kojšov, konané dňa 27.11.2010 vyhlasuje za neplatné.“

6. Sťažovateľ zároveň požiadal ústavný súd, aby vydal predbežné rozhodnutie, ktorým sa volebnej komisii obce Kojšov uloží povinnosť „zdržať sa vydania osvedčenia o zvolení za starostu obce Kojšov Ing. A. B. do rozhodnutia vo veci samej“.

7. Prílohu k sťažnosti tvorili okrem iného:

- „*PETÍCIA*“ 154 obyvateľov obce Kojšov, ktorej hlavičku tvorilo „*prehlásenie*“, že odporca „*v čase volebného moratória vykonával agitačnú činnosť medzi občanmi obce Kojšov. Sľuboval finančné, naturálne ohodnotenie resp. iné výhody za jeho zvolenie.*“. Uvedenú petíciu zostavili štyria obyvatelia obce Kojšov – B. L., I. M., K. K. a A. R., ktorí boli zároveň označení ako osoby určené pre styk s orgánom verejnej správy podľa § 4 ods. 4 zákona č. 85/1990 Zb. o petičnom práve v znení neskorších predpisov a

- „*čestné prehlásenia*“ (pozri bod 3) E. Ž., J. K., T. B., B. L., J. B. a J. K..

8. Pretože sťažnosť neobsahovala všetky potrebné zákonné náležitosti, vyzval ústavný súd stranu sťažovateľa, aby ich v súlade s ustanoveniami § 20, § 59 a § 60 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odstránila a aby «doplnili/upresnili o ďalšie konkrétne dôkazy (napr. predloženie listín, čestných vyhlásení, označenie osôb, ktoré môžu byť vypočítané a pod.), ktorými v rozumnej miere je možné osvedčiť/dokázať Vaše výhrady k uskutočneným voľbám (najmä v súvislosti s neprípustnou činnosťou zvoleného starostu počas volebného moratória, ako aj s „kupovaním“ hlasov)».

9. Právna zástupkyňa sťažovateľa podaniami z 21. decembra 2010 (doručeným 22. decembra 2010) a z 5. januára 2011 (doručeným 7. januára 2011) ústavnému súdu inter alia oznámila, že «*oboznámili sme sťažovateľa s predmetnou výzvou, avšak vzhľadom na*

„protiakciu“ zvoleného starostu, Ing. A. B., ktorý s kópiou Petície..., ktorú podpísalo jej 154 obyvateľov, týchto navštevuje a vyvíja na nich nátlak... Obyvatelia obce... cítia sa ohrození a zastrašení nátlakom zo strany odporcu. Pokiaľ odporca predloží podpisy o tom, že obyvatelia obce, ktorí Petíciu sami iniciovali a dobrovoľne podpísali, „nič nevideli“ máme zato, že tak sám potvrdí, že z jeho strany bol vyvíjaný nátlak na obyvateľov ... Sťažovateľ má zato, že pokiaľ by sa odporca v súvislosti s voľbami nedopustil hrubého a závažného porušenia volebného zákona... nemal by relevantný dôvod na takéto konanie... Pretože sťažovateľ si uvedomuje obavy obyvateľov obce Kojšov, aj keď z týchto dôvodov a za týchto okolností nie je možné doplniť, upresniť sťažnosť o ďalšie konkrétne dôkazy rešpektuje ich rozhodnutie...».

Podaním z 5. januára 2011 (doručeným 7. januára 2011) predložila „čestné prehlásenie“ A. L. (pracovníčky Obecného úradu v Kojšove) z 5. januára 2011, v ktorom je uvedené, že odporca „*pri odpisovaní petície na podporu kandidatúry kandidáta na starostu obce (zrejme odporcu, pozn.), naliehal na mňa a členov mojej rodiny, aby sme kandidatúru podpísali, že ma nechá naďalej pracovať na obecnom úrade... kandidátku nikto z nás nepodpísal. Po nástupe do funkcie starostu mi oznámil, že mi dáva výpoveď dohodou...“.*

10. Na výzvu ústavného súdu sa k sťažnosti v rámci prípravy na jej predbežné prerokovanie vyjadril odporca (ktorému bola doručená sťažnosť a jej doplnenie) podaním doručeným 5. januára 2011, v ktorom uviedol:

«... Sťažovateľ získal vo voľbách celkom 137 hlasov a ja ako nezávislý kandidát o 50 hlasov viac - spolu 187 hlasov... výsledok volieb je dostatočným prejavom vôle občanov po zmene fungovania obce Kojšov, pričom rozdiel hlasov 50 hlasov je v podmienkach našej obce obrovský... Miestna volebná komisia žiadne upozornenie a ani sťažnosť nielen zo strany sťažovateľa ale ani iných osôb z obce Kojšov... nezaregistrovala... Mám za to, že k žiadnemu ovplyvňovaniu voličov nedošlo. Je pravdou, že v obci vykonávam podnikateľskú činnosť a práve túto skutočnosť - žiadnu inú nemal a nemá - sa sťažovateľ snaží účelovo a tendenčne využívať vo svoj prospech... vôbec nie je preukázané, čo konkrétne som mal robiť a ako konkrétne som mal agitovať - predkladám čestné vyhlásenia osôb - obyvateľov obce (tých istých, ktorí podpísali vyhlásenia pre sťažovateľa, že ani nevedeli o čo v skutočnosti

ide). Boli to teda títo občania, ktorí boli po voľbách manipulovaní zo strany sťažovateľa, ktorý sa im mal ponúkať tým, že ak sa vráti na úrad, potom im to všetko „vráti“... argumentácia v tom zmysle, že som rozdával alkohol a zadarmo nalieval nie je pravdivá a v tomto smere ide o úplný nezmysel - vystupoval som samostatne ako nezávislý kandidát a vopred /počas predvolebnej kampane/ som dostatočne jasne a zrozumiteľne dával opakovane najavo ako si predstavujem vedenie obce Kojšov a čo chcem ako starosta obce urobiť... taktiež som nikomu neplatil žiadne cestovné výdavky spojené s účasťou na voľbách - osoba spomínaná v sťažnosti (zo S.) sa volieb ani nezúčastnila a v obci v čase volieb nebola... Predložená „petícia“ - ako dôkaz predložená sťažovateľom - bola spísaná až po voľbách a je vyslovene účelová a jednoznačne svedčí o tom, že sťažovateľ hľadá všetky cestičky a možnosti ako spochybníť výsledok volieb... V tejto súvislosti dávam do pozornosti ústavného súdu... viacerí podpísaní nevedia čítať a ani sa podpísať... podpisová akcia bola realizovaná až po voľbách - nikto z podpísaných aj keď tvrdia, že vedeli o sústavnom porušovaní zákonov - nenamietal a nespochybňoval priebeh volieb, porušovanie volebného moratória a pod. ... všetci podpísaní sa podpísali pod text, ktorý bol vypracovaný vopred... nemám možnosť sa vôbec korektne k tejto časti vyjadriť, pretože neviem, čo to znamená finančné ohodnotenie občanov - ja som v rámci predvolebnej kampane úplne a otvorene hovoril o zoštíhľovaní obecného úradu a potrebe šetrenia - a to vedeli všetci v obci Kojšov... naturálne ohodnotenie (neviem čo to znamená) - ale nikomu nebolo ani ponúkané a ani poskytované... občania podpísaní pod petíciou ani nevedia a ani nevedeli čo vlastne podpisujú - viacerí z nich ani neboli v čase volieb vôbec v obci... Vzhľadom k... uvedeným skutočnostiam a okolnostiam mám za to, že v čase konania volieb nedošlo k žiadnemu a v žiadnom prípade závažnému a opakovanému porušeniu zákonov, ktoré by v značnej miere mohlo ovplyvniť výsledky hlasovania voličov v obci Kojšov. Preto konštatujem, že hlasovanie voličov bolo slobodné a nebolo ovplyvnené nezákonným spôsobom vedenia volebnej kampane...»

11. Prílohu k vyjadreniu odporcu tvorili tri „čestné prehlásenia“

- L. Ž., K., ktorá uviedla, že odporca jej „nesľuboval žiadne finančné náhrady a ani iné výhody, za to aby som ho prišla voliť za starostu...“ ,

- J. K., K., ktorý uviedol, že odporca mu „*nesľuboval zabezpečenie lepšieho bývania... ani nenabádal k tomu, aby som ho volil*“,

- J. B. (nie je celkom čitateľné, pozn.), K., ktorý uviedol, že ich odporca neovplyvňoval, aby ho volili za starostu.

II.

12. Podľa čl. 129 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje aj o ústavnosti a zákonnosti volieb do orgánov územnej samosprávy.

13. Sťažovateľ namietal porušenie čl. 30 ods. 1 a 4 ústavy, podľa ktorého občania majú právo zúčastňovať sa na správe verejných vecí priamo alebo slobodnou voľbou svojich zástupcov... Občania majú za rovnakých podmienok prístup k voleným a iným verejným funkciám. Ďalej namietal porušenie § 30 ods. 2 a 11 zákona o voľbách, v zmysle ktorého kampaň sa začína 17 dní a končí sa 48 hodín pred začiatkom volieb. Vedenie kampane mimo určeného času je zakázané (odsek 2). V čase 48 hodín pred začatím volieb a počas volieb je zakázané v rozhlasovom a televíznom vysielaní, v hromadných informačných prostriedkoch, v budovách, kde sídlia okrskové volebné komisie, a v ich bezprostrednom okolí vysielat' alebo zverejňovať informácie o politických stranách a nezávislých kandidátoch v ich prospech alebo v ich neprospech slovom, písmom, zvukom alebo obrazom (odsek 11).

14. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

15. Sťažovateľ namieta, že odporca (nielen) v čase volebného moratória kupoval hlasy voličov „*či už vo forme odpustenia dlhov, prísľubmi finančného alebo naturálneho ohodnotenia, resp. iných výhod*“ (bližšie pozri body 1, 3, 4, 5, 7 a 9), v dôsledku čoho porušil čl. 30 ods. 1 a 4 ústavy a § 30 ods. 2 a 11 zákona o voľbách.

16. Z konštantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že len hrubé alebo závažné porušenie alebo opätovné porušovanie zákonov upravujúcich prípravu a priebeh volieb môže byť príčinou na uplatnenie právomoci ústavného súdu, ktorá mu umožňuje rozhodnúť podľa § 63 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Namietané protiústavné alebo nezákonné konanie musí mať priamy vplyv na dosiahnutý výsledok volieb. Túto skutočnosť musí sťažovateľ nielen namietat', ale aj doložiť exaktnými dôkazmi. Nestačí samotné označenie dôkazov (PL. ÚS 17/94, PL. ÚS 5/03 a PL. ÚS 35/03, PL. ÚS 3/2010). Súčasťou zákonných náležitostí sťažnosti sú totiž aj dôvody, pre ktoré sa voľby napádajú, s označením dôkazov [§ 60 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde]. Vzhľadom na význam volieb v demokratickej spoločnosti a z neho vyplývajúcu prezumpciu ich ústavnosti a zákonnosti je na sťažovateľovi, aby v záujme prijatia jeho sťažnosti ústavným súdom na ďalšie konanie (pri predbežnom prerokovaní) kvalifikovaným spôsobom označil také dôkazy, ktoré vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu nasvedčujú, že jeho tvrdenia o neústavnosti alebo nezákonnosti volieb sú reálne možné, prípadne pravdepodobné, a zároveň sú spôsobilé preukázať porušenie zákona o voľbách odôvodňujúce záver o inom legitímnom výsledku volieb. V tejto súvislosti ústavný súd dodáva, že funkcia ústavného súdu v rámci prieskumu ústavnosti a zákonnosti volieb nemôže byť vykladaná tak extenzívne, že by v konečnom dôsledku jeho činnosť mala nahradzovať, prípadne doplňovať činnosť na to povolaných volebných či iných orgánov, a to dokonca v tom smere, že iba na základe špekulatívne formulovaných námietok bude ústavný súd podrobne rekonštruovať celý volebný proces (PL. ÚS 3/2010). K uvedeným zaužívaným záverom ústavný súd v neposlednom rade uvádza, že prezumpcia ústavnosti a zákonnosti volieb vyžaduje od ústavného súdu okrem iného tiež rozumnú zdržanlivosť, ktorej opodstatnenosť/dôvodnosť v danej veci (vzhľadom

na kvalitu a rozsah sťažovateľom doteraz produkovaných dôkazov) môže vyplývať napríklad zo snahy sťažovateľa pokračovať v politickom/volebnom zápase aj v povolebnom období (pozri najmä petíciu uvedenú v bode 7).

17. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02).

18. Sťažovateľ za dôkazy o neústavnosti a nezákonnosti volieb starostu v obci Kojšov označil (i) petíciu 154 obyvateľov obce Kojšov (bod 7), podľa ktorej odporca *„v čase volebného moratória vykonával agitačnú činnosť medzi občanmi obce Kojšov. Sľuboval finančné, naturálne ohodnotenie resp. iné výhody za jeho zvolenie“* a (ii) *„čestné prehlásenia“* (body 3 a 7). Tieto sťažovateľom navrhnuté dôkazy o neústavnosti a nezákonnosti volieb starostu obce Kojšov považoval ústavný súd z dôvodov ďalej uvedených *prima facie* za nedostatočné. Keďže sťažovateľ v podanej sťažnosti neuviedol iné dôkazy (okrem petície a *„čestných prehlásení“*), ústavný súd vyzval sťažovateľa, aby sťažnosť doplnil (bod 8). Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu zostal viacmenej nečinný, keď poukazujúc na následné aktivity zvoleného starostu (odporcu) uviedol, že *„... nie je možné doplniť, upresniť sťažnosť o ďalšie konkrétne dôkazy“* (bližšie pozri bod 9).

18.(i) Podľa názoru ústavného súdu petícia 154 obyvateľov obce Kojšov v súvislosti s podanou volebnou sťažnosťou disponuje obsahovou neurčitosťou/nekonkrétnosťou, nehovoriac už o *„dôkaznej váhe“* tohto inštitútu ako politického práva (čl. 27 ústavy) v rámci súdneho konania. Z obsahu uvedenej petície totiž vyplýva, že túto zostavili/naformulovali štyria členovia petičného výboru a následne ju nechali podpísať/odobriť ďalším obyvateľom obce Kojšov bez toho, aby bolo priamo z obsahu

samotnej petičnej listiny zrejme komu, kedy a za akých okolností odporca sľuboval všeobecne formulované „výhody“, ktoré sťažovateľ označil za kupovanie hlasov. Preto ústavný súd nemohol priznať tomuto dôkazu právne relevantný význam. Odpovede na otázku komu, kedy a za akých okolností odporca sľuboval „výhody“, neodstránil dostatočným spôsobom (až na predložené „čestné prehlásenia“, pozri ďalej, pozn.) sťažovateľ ani v rámci podanej sťažnosti, hoci uviedol, že o tom „*má vedomosť*“, a neurobil tak ani na výzvu ústavného súdu (bod 8). Ako už uviedol ústavný súd v bode 16, relevantné skutočnosti musí sťažovateľ nielen namietat', ale aj doložiť exaktnými dôkazmi, pričom nestačí samotné označenie dôkazov.

18.(ii) Sťažovateľ okrem už uvedenej petície predložil sedem „čestných prehlásení“ obyvateľov obce Kojšov, ktoré mali preukázať kupovanie hlasov odporcom (aj) v čase volebného moratória. Bez potreby hlbšej právnej argumentácie ústavný súd poukazuje na obsah odporcom predložených troch „čestných prehlásení“ (bod 11), ktoré spochybňujú tri zo siedmich sťažovateľom predložených prehlásení/tvrdení (o L. Ž., J. K. a – zrejme – J. B.). Zvyšné štyri „prehlásenia“, ktorých obsah je k ústavnosti a zákonnosti volieb taktiež otázky, sa dotýkali T. B., ktorú mal odporca ovplyvňovať tým, že jej v prípade jeho voľby zabezpečí odvoz z práce a naspäť. Ďalej B. L. (zostavovateľ a petície, pozn.), ktorému odporca mal v čase volebného moratória telefonovať, aby ho volil za starostu, J. K., ktorému mal dať odporca 21. novembra 2010 (teda šesť dní pred voľbami, pozn.) víno za to, že ho bude voliť za starostu, a A. L. (pracovníčky Obecného úradu v Kojšove), ktorá pre nepodpísanie kandidatúry odporcu na funkciu starostu mala dostať od odporcu po jeho zvolení výpoveď. Uvedené štyri „čestné prehlásenia“ boli v posudzovanej veci bez významu už len z dôvodu rozdielu získaných hlasov sťažovateľom a odporcom (body 2 a 20). V neposlednom rade sťažovateľ opätovne bez bližšej konkretizácie uviedol, že odporca prevádzkuje predajňu potravín, «*kde občanom zo sociálne slabších rodín dáva nákupy na dlh. Sťažovateľ má vedomosť o tom, že tieto dlhy im pod podmienkou, že ho budú voliť za starostu „vymazal“*».

19. Ústavný súd v rozsahu nosných dôvodov sťažnosti (body 1, 3, 4, 5, 7 a 9) predovšetkým konštatuje, že miestna volebná komisia v súvislosti s voľbami konanými do

orgánov samosprávy (poslancov obecného zastupiteľstva a starostu) obce Kojšov 27. novembra 2010 bez výhrad ktoréhokoľvek člena volebnej komisie verifikovala/potvrdila 28. novembra 2010 o 00:45 h podpismi všetkých jej členov správnosť údajov uvedených v zápisnici o výsledku volieb v obci. Zápisnica o výsledku volieb v obci Kojšov konaných 27. novembra 2010 tvorí prílohu sťažnosti.

20. V kontexte s uvedeným v bode 2 ústavný súd dodáva, že vo voľbách starostu obce Kojšov konaných 27. novembra 2010 sa sťažovateľ umiestnil na druhom mieste, pričom rozdiel medzi počtom platných hlasov odovzdaných v prospech zvoleného starostu (odporcu), ktorý získal 187 hlasov, a počtom platných hlasov odovzdaných v prospech sťažovateľa (137) je 50, čo vzhľadom na celkový počet platných hlasov (472) možno považovať za závažný rozdiel.

21. Na základe už uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú, pretože sťažovateľ nepredložil relevantné dôkazy, a tým ani nepoukázal na také porušenia ústavy alebo/a volebného zákona, ktoré by boli v príčinnej súvislosti s namietaným výsledkom napadnutých volieb. Inými slovami, sťažovateľom v sťažnosti (a jej doplnení) namietané skutočnosti nie sú v príčinnej súvislosti s označeným čl. 30 ods. 1 a 4 a čl. 31 ústavy a/alebo § 30 ods. 2 a 11 zákona o voľbách. Sťažovateľom predloženú petíciu (bod 7 a 18) a „čestné prehlásenia“ (body 3, 7 a 18) ústavný súd vzhľadom na už uvedené nemohol považovať za relevantný dôkaz, pričom takýto relevantný dôkaz sťažovateľ neoznačil ani na základe výzvy ústavného súdu.

22. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde a sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2011

